

Cap a la construcció de l'estat català del benestar

Josep Ginesta | secretari de Política Social d'Esquerra | jginesta@esquerra.cat

L'aposta estratègica de la política social d'Esquerra en la darrera dècada ha estat la d'afavorir la creació de l'estat català de benestar com a instrument de cohesió social i construcció nacional del nostre país. En si mateixa, esdevé un dels eixos del que hem anomenat sobiranisme d'ordre pràctic. El cert és que l'aposta es va traslladar decididament a la pràctica política quan vam assumir amb l'acord del Tinell de 2003 la responsabilitat d'endegar les reformes estructurals necessàries per crear un context social més favorable per fer polítiques reals de suport a la ciutadania del que havien deixat els anteriors governs –més preocupats en gestionar fons–. No ha estat fàcil readreçar un entorn tant complex com el dels serveis socials i no serà fàcil desplegar les ambiciosos reformes que s'han proposat.

Com actual responsable de política social d'Esquerra, només em resta enorgullir-me que la nostra organització política hagi estat capaç de ser la protagonista de l'impuls que han experimentat els serveis socials en els darrers temps. Si bé des del punt de vista polític podem sentir-nos especialment satisfets de la feina feta, la realitat és que la manca de recursos, el mal model de finançament i les dificultats per desplegar determinades competències, han condicionat, en alguns casos, l'efectivitat real de les polítiques impulsades. No obstant això, tant de la mà de l'Anna Simó, com de la Carme Capdevila, s'han posat les primeres pedres de l'espai català de benestar. I no

més parlo «d'espai» perquè el concepte «estat» s'hi afegirà quan correspongui. I dic «primeres pedres», perquè mentre no es resolgui el conflicte del finançament, no es disposarà del marge de maniobra necessari per desplegar totes les noves polítiques socials plantejades.

El que resulta inqüestionable és que s'ha construït una base ideològica i uns instruments que estan cridats a ser l'eix vertebrador de polítiques socials del futur. Polítiques útils per la ciutadania, generadores de cohesió social i amb un clar esperit d'eradicació de la pobresa. Una base que passarà a la posteritat com allò que més aferrissadament varen defensar els governs d'esquerra a Catalunya a les beceroles del segle XXI.

Els interessants treballs que segueixen aquesta introducció intenten analitzar des de diferents perspectives les qüestions cabdals de les polítiques socials a Catalunya. Segurament, estem davant d'un manual de política social amb la perspectiva de progressisme modern. Els temes tractats –finançament, llibre de serveis socials, desplegament de la dependència, polítiques familiars, perspectiva del desplegament des dels governs locals...– són en si mateixos els principals eixos on cavalquen els serveis socials en aquest moment. En tot cas, la riquesa científica i concreció conceptual que contenen converteixen aquest recull en una veritable guia per tots aquells interessats en el món de les polítiques socials. |